

ศีลคือชีวิต

พระราชสุทธานมมงคล

D062

คนที่บอกว่าเขารักชีวิต แต่เขาไม่รักษาศีล จะเชื่อถือได้อย่างไรว่าเขารัก
ชีวิตจริง

ศีล คือชีวิต ชีวิต คือศีล

คนไม่มีศีล เปรียบเสมือนต้นไม้ที่ไม่มีราก เมื่อถูกลมพัดก็โยกโยมล้ม

คนไม่มีศีล เหมือนการสร้างบ้าน สร้างตึกที่ไม่มีรากฐานไม่มีเสาเข็ม
โยกโยมล้มเป็นธรรมดา

คนไม่มีศีล เหมือนคนไม่มีทำย่อมเดินไม่ได้ เหมือนรถไม่มีล้อแล่นวิ่งไม่ได้

คนไม่มีศีล เหมือนคนเป็นใหญ่เป็นโต แต่ไม่มีความรู้ ย่อมปกครองทรัพย์
ปกครองลูกน้องไม่ได้ดี

คนไม่มีศีล จะเจริญสมาธิและกระทำให้เกิดปัญญา และวิมุตติไม่ได้ และ
สำเร็จมรรคผลนิพพานไม่ได้

คนมีศีล ตกน้ำไม่ไหล ตกไฟก็ไม่ไหม้ (ไม่ว่าจะอยู่ในหมู่คนพาล หรือคนดี
ย่อมรักษาตัวรอดได้)

คนมีศีล จะนั่งนอน หลับตื่น ก็เป็นสุขอยู่ในกาลทุกเมื่อ ไม่มีวิปถิหาร
(คือความเดือดร้อนใจ)

คนมีศีล มีชีวิตอยู่เพียงวันเดียวย่อมประเสริฐกว่า ผู้ไม่มีศีลซึ่งมีชีวิตอยู่ตั้ง
ร้อยปี

คนมีศีล ย่อมไม่ทำบาปแม้ในที่ลับ เพราะมีความตรงและจริงใจต่อตนเอง

คนมีศีล ย่อมไปสู่ทุกคติจตุรบาย

ศีลคือ เครื่องรางที่ป้องกันอบายภูมิได้อย่างศักดิ์สิทธิ์

คนมีศีล ย่อมมีสุคติเป็นที่ไปเบื้องหน้า

คนมีศีล จะค้าขายก็จะมีแต่ความเจริญโดยส่วนเดียว

คนมีศีล เข้าสมาธิก็ง่าย ไม่สะดุ้งตกใจง่าย

คนมีศีล ย่อมไม่ฝันลามก ย่อมไม่ฝันร้าย

คนมีศีล บรรลุธรรมก็ง่าย

คนมีศีล ย่อมไม่ก่อกรรมทำบาป

คนมีศีล คือผู้ที่มีจิตศรัทธาในพระรัตนตรัยอย่างแท้จริง(คือเชื่อในพระรัตนตรัยจริงๆ)

คนมีศีล ย่อมเห็นโทษของบาปแม้เพียงเล็กน้อย

เพราะผิดศีลข้อ ๑ จึงมีกรรม อายุสั้น มีโรคภัยไข้เจ็บมาก

เพราะผิดศีลข้อ ๒ จึงมีกรรม ทรัพย์สมบัติต้องวิบัติด้วยแรงกรรมต่างๆ เช่น ดิน น้ำ ลม ไฟ

เพราะผิดศีลข้อ ๓ จึงมีกรรม ภริยา-สามี นอกจิต นอกใจ บุตร-ธิดา ไม่อยู่ในโอวาทคบชูผู้ชาย

เพราะผิดศีลข้อ ๔ จึงมีกรรม พุดจาไม่มีคนเชื่อถ้อยฟังคำ ตาบอด หูหนวก เป็นอัมพาต

เพราะผิดศีลข้อ ๕ จึงมีกรรม ใจเฝ้า หลงทำกาลกิริยา เป็นบ้า เป็นใบ้

รักษาศีลให้ได้ มีสุคติเป็นที่ไปแน่นอน

รักษาศีลให้ได้ มีโภคทรัพย์แน่นอน

รักษาศีลให้ได้ มีนิพพานเป็นที่ไป และเข้าถึงแน่นอน